

Emanuel Pastreich: POSTŘEHY NA ZAČÁTKU TŘETÍ SVĚTOVÉ VÁLKY

- CZ24 News | 16. června 2022

EMANUEL PASTREICH je přesvědčen, že Třetí světová válka je v plném proudu, jen je jiná než ty dvě předchozí, protože v téhle úzká skupinka zločinců chce zotročit podstatnou část lidstva - a má optimisticky za to, že tento plán právě prožívá svou "stalingradskou krizi", předzvěst jeho konce

Během prvního roku Třetí světové války, protože povaha této války byla tak odlišná od jakékoli předchozí, většina občanů si spletla vojenské operace s jednotlivými zločiny a incidenty, chybami charakteru konkrétních politiků. Nebyla to náhoda samozřejmě. Strategií od začátku bylo oklamat veřejnost spuštěním tichých, pouhým okem neviditelných ofenziv.

Miliardáři předpokládali, že prostí lidé budou tak vystrašení neznámým, tak zaneprázdnění staráním se o příbuzné nemocné a drtivému tlaku na očkování, tak rozptylování sociálními médii a sexuálně nabitou hudbou a videí, tak oklamání hloupými televizními zprávami a tak indoktrinovaní vzdělávacím systémem, že nebudou schopni pochopit, co se doopravdy ve všech souvislostech děje, takže se v nic usídí jen nejasný strach a volně plovoucí úzkost.

Jako ve válkách vždy: Přesun bohatství a zotročení

Předpokládalo se, že pokud občané podvědomě chtějí spásu, obrátí se na falešné zachránce a podvodné revolucionáře, kteří byli na ně předem připraveni a vyškoleni.

Expertí zaměstnaní miliardáři předpokládali, podle scénářů, které znovu a znovu modelovali na svých superpočítačích, že tato blesková válka mysli a duše, tato válka, která nejprve rozloží instituce, a znemožní jim určit, co je pravda a co je skutečné, bude příliš ohromující.

Občané by si nebyli schopni představit, že relativně malá skupina vládnoucích o všem lhala, plánovala všechny izolovat a nakonec i vykořenit. Nebo se alespoň předpokládalo, že to bude mimo jejich představivost.

Velký reset měl být jako znásilňování Ameriky v 17. a 18. století, jako znásilňování Afriky v 18. a 19. století nebo jako znásilňování Indie, Bangladéše a Číny v 19. a 20. století.

Prostě řečeno: Mělo jít o masivní přesun bohatství a masivní zotročení obyvatelstva umožněné zničením nejen vlád a ekonomických systémů, ale také samotné civilizace.

"Božský" omyl

Nejprve (protože se miliardáři schovávali za třetí strany, politiky, generální ředitele a představitele autorit) předpokládali, že prostí lidé půjdou jen proti těm, které oni označili za darebáky.

Počítali s tím, že prostí lidé včas nepochopí, kdo skutečně vede celou zničující show. Alespoň do chvíle, než budou nezvratně vystaveni očkovacím průkazům, digitální policii při každé finanční transakci, pevně uzamčení v inteligentních městech pomocí geo oplocení a čtyřadvacet hodin denně monitorování roboty a drony, které jim zcela znemožní setkávat se s jinými nebo se organizovat.

Miliardáři se však opět – jako již párkrát v minulosti – přepočítali. Nepočítali s tím, že někteří lidé tak rychle vyskočí z vystavěné sítě, nebo do ní vůbec nespádnou. Jejich arogance byla tak velká, že zapomněli, že nejsou bohy (neboli, jak říkáme v Protiproudu, “žádný plán nikdy nevyjde”, pozn PP).

Plán na planetu jako vězení

Přesvědčení o všemohoucnosti je vedlo k tomu, že zadali nesprávné příkazy svým superpočítačům, které měly vymodelovat, jak vytvořit jedinou vstupní bránu pro pochod na zkonstruovanou vězeňskou planetu, bránu bez alternativy.

Počáteční chyba se rychle šířila a narůstala. Nakonec i někteří z architektů zjistili, že jako lidé se nedokážou zcela oddělit od zbytku společnosti, od civilizace, kterou v rámci Velkého resetu odsoudili k likvidaci.

Mysleli si, že by mohli vyhladit analogické sapiens podle modelu vyhlazování neandrtálců, o kterém Yuval Noah Harari, jejich duchovní vůdce, diskutoval na Světovém ekonomickém fóru. Mnozí z nich začali být nedbalí, jiní netrpěliví. Prosazovali velké změny příliš rychle, protože do jejich střežených apartmánů v Davosu se začal vkrádat strach.

Začali ztrácet loajalitu k frakcím, které si vypěstovali: v armádě, ve zpravodajských službách, v korporátním světě. Ukázalo se totiž, že – podobně jako inženýři, kteří stavěli pyramidy – i těžce zaplacení technici, kteří stavěli inteligentní města, pochopili, že sami jsou určeni k likvidaci.

Stalingrad

Sázky se tak zvýšily. Když do očí bijící operace jako ničení závodů na zpracování potravin (s cílem vytvořit jejich umělý nedostatek), desítky operací pod falešnou vlajkou na podnícení nového rasového rozdělení a tisíce podobných útoků byly odhaleny, šokovaně nevěděli, co s tím. A když tyto stále opakované operace zastaraly a byly předvídatelné, když o těchto událostech psalo příliš mnoho lidí na svobodných nezávislých webech či na Facebooku, pak už nebyla k ničemu ani cenzura. I mnozí uvláčení nekonečnou propagandou se začali probouzet do reality.

I proto, že nezanedbatelné množství angažovaných občanů, se této příležitosti zhostilo a napsalo silné články, spíše inspirované než zastrašované útlakem, jemuž čelily. Byly tak přesvědčivé, že nakonec přemohly mdlou kaši, kterou lidi krmila korporátní média – a ta začala, kousek po kousku, ztrácet vliv.

Tím začala druhá etapa války. Digitální Wehrmacht Světového ekonomického fóra uvízl u svého Stalingradu.

Objevil se a postupně začal sílit značný odpor, který už nebylo možno odstranit ani kobercovým bombardováním režimní žurnalistiky, ani přesnými zásahy operací tajných služeb.

V konstrukci věznice se začaly objevovat praskliny. Už dlouho nevydrží. Pokud vydržíme my.

Autor působil jako prezident Asia Institute, think-tanku s pobočkami ve Washingtonu DC, Soulu, Tokiu a Hanoji. Působí také jako generální ředitel Institutu pro budoucí městské prostředí

AUTOR: Emanuel Pastreich

ZDROJE: [1](#) / [2](#)